

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Europaudvalget
til udenrigsministeren af
13. januar 2017. Spørgsmål
nr. 47 ad KOM (2016) 0470.

Spørgsmål 47:

I forlængelse af svar på spørgsmål 29 af KOM (2016) 0470 kan ministeren oplyse, på hvilke punkter canadisk lovgivning adskiller sig fra dansk lovgivning vedrørende udlændingeloven og lov om vandrende arbejdstagere?

Svar:

Spørgsmålet er blevet forelagt udlændinge- og integrationsministeren, som oplyser følgende:

”Indledningsvist bemærkes det, at der ikke umiddelbart ses nogen sammenhæng mellem spørgsmål nr. 47 og svaret på spørgsmål nr. 29 ad KOM (2016) 0470. Spørgsmålet besvares derfor under antagelse af, at udvalget ønsker klargjort, hvilke regler der gør sig gældende i forholdet mellem Canada og Danmark, når det gælder personbevægelse.

Den danske udlændingelov indeholder bl.a. bestemmelser for tredjelandsborgeres ret til at indrejse, opholde sig og arbejde i Danmark, mens retsstillingen for vandrende arbejdstagere (EU-borgere), der bl.a. skal sikre fri bevægelighed, i høj grad er reguleret direkte af EU-forordninger, der dermed er en del af dansk lov, men også af direktiver, der er implementeret i dansk lovgivning. Canadisk lovgivning indeholder bl.a. bestemmelser, der regulerer retten til at indrejse i Canada.

Som udlændinge- og integrationsministeren tidligere har fastslået i svar på spørgsmål nr. 9, 21 og 28 ad KOM (2016) 0470, indeholder CETA-aftalen en række gensidige rettigheder og forpligtelser på området for midlertidig personbevægelse i forbindelse med levering af tjenesteydelser (mode 4).

Den danske forhandlingsposition har i den forbindelse hele tiden været, at bestemmelser omhandlende midlertidig personbevægelse skal ligge inden for rammerne af den danske udlændingelovgivning.

Det betyder, at personer, der kommer til Danmark på baggrund af CETA-aftalen, meddeles opholds- og arbejdstilladelse efter de eksisterende opholdsordninger på området.”